

A BOLDOG PÁRKAPCSOLAT TANULHATÓ

LOVE.

Miért élnek az emberek boldogtalan párkapcsolatban?

Az igazság az, hogy a legtöbb ember önző módon szeret, és egyáltalán nem figyel a másikra. A kapcsolat elején még megvan a közös szimpátia, vágy, mindkét fél a jobbik oldalát mutatja, melyre a másik már egy illúziót épít, és beképzelt a párjába olyan tulajdonságokat, melyek nincsenek, vagy egész másként jönnek ki.

Innentől fogva mindketten félrevezetik egymást és saját magukat is becsapják, de a vágy mindent elvakít. Aztán jönnek azok a kis árulkodó jelek, melyek mutatják, hogy valami nincs rendben, hamis, de persze ezt mindketten besöprik a szőnyeg alá, mondván, hogy ez csak véletlen volt, többet ilyen nem lesz. Folytatódik a kapcsolat, minden szép és jó, majd kis idő múlva létrejön a birtoklás, ami borítékolja a közös élet végét. Már csak idő kérdése az elválás! Természetesen mindkét fél megmagyarázza, hogy Ő annyira szereti a másikat, hogy soha nem akarja elveszíteni, ami még hízogató is első hallásra, csak később derül ki, hogy ez mit is jelent.

Ilyenkor kezd lehullni a lepel, és kiderül mindkettőjük számára, milyen rejtett tulajdonságaik is vannak. Megindul a vagdalkozás, egymás hibáztatása, úgy érzik, csalódtak a másikban.

Mi az oka ennek? Miért gyakori és jellemző ez a nagytöbbségre?

A válasz egyszerű. Mert nem tudják és nem ismerik, mit is jelent valóban *szeretni*. Amit az emberek szeretésnek élnek meg, az valójában a vágy egymás iránt, és addig, míg mindkét fél megkapja vágyainak kielégítését, jól megy minden. Abban a pillanatban, ahogy valamelyikük már nem a másikat szolgálja, hanem elkezd magával is foglalkozni, olyan dolgokkal, melyek csak neki okoznak örömet, az a másiknak bántó lesz. Haragot, féltékenységet érez, és megkezdődik a kisajátítási folyamat.

EZ JELENTI AZT, HOGY NEM IS SZERETIK EGYMÁST.

De akkor mit jelent valóban SZERETNI?

Mindenki erre vágyik, de sajnos sokan nem veszik észre, ha Ő nem ezt adja. Szerelmesnek lenni,

szeretni ugyanis a világ legcsodálatosabb dolog! Ha a szerelem jó és tiszta, akkor nem okoz fájdalmat és nem múlik el, mivel igaz.

És ha mégis elmúlik, megváltozik, megutálják egymást? AKKOR SOHA NEM VOLT IGAZ! A szerelmet nagyon könnyű felismerni. Ehhez azonban idő kell, hogy megismerjük egymást minden téren, még a legrejtettebb részünket is. Nem elég beszélgetni és együtt lenni, hanem sok-sok tapasztalás kell együtt, miközben kiderül, milyenek is vagyunk valójában.

Milyenek vagyunk, és hogyan reagálunk különböző helyzetekben, jóban és rosszban. Mit és mennyit teszünk dolgokért, mennyire vagyunk toleránsak vagy épp ellenkezőleg. Mit teszünk vészhelyzetben? Ez egy-két évbe is beletelhet, s közben kiderül, hogyan alakulnak érzéseink, képesek vagyunk-e a másikat továbbra szeretni, vagy eltávolodunk egymástól.

A SZERELEM olyan érzés, amit a külső dolgoktól függetlenül is érezni fogunk, miközben megismerjük a másik jó és rossz oldalát. Ha szeretünk, akkor fontos, hogy a másiknak azt adjuk, ami az Ő számára jó, még akkor is, ha én azt a dolgot nem annyira kedvelem. Nem teszem függővé a szeretetemet a másik viselkedésétől akkor sem, ha hibázott, de mindenképp megbeszélem vele. Figyelek rá és meghallgatom. Nem tiltok semmit, de elmondom mi az, ami nekem rosszul esik, ezzel segítve a másiknak, hogy tudja, mi az, amit ne tegyen. Ha szeretünk, nincs szükség féltékenységre, mert az a kissebségi érzésből fakad. Az igaz szeretet soha nem akar olyat, ami valamelyik félnek rossz. Nem haragszik és nem agresszív. Nyílt, őszinte, megbocsájtó. Soha nem bánt, csak szeret, de úgy, ahogy a másiknak igénye van rá.

Ahol nem ezt tapasztaljuk, ott meg kell jelezni a szeretet létét, még akkor is, ha mi nagyon szeretjük a másikat. Akkor el kell engedni, mert úgysem lesz jó a kapcsolat.

A szeretetet nem lehet kierőszakolni, az magától jön létre vagy ki sem alakul. Ezért soha

nem lehet haragudni valakire azért, mert nem szeret. Tudomásul kell venni, hogy én nem tudtam kiváltani belőle ezt az érzést, de ez senkinek nem a hibája és nem is a kudarca, csak egyszerűen nem alakult ki az, ami két embert összeköt.

Mikor egy kapcsolatban vagyunk, fontos azt is megfigyelni, mi mit érzünk. Tényleg az embert szerettem meg, vagy csak a velejáró dolgok tetszenek? Képes vagyok vele élni még a hibáival együtt is, vagy képtelen vagyok elfogadni bizonyos dolgokat? Ezt mind fontos, és nemcsak az a tűz, amit az elején érzünk. Ne a szavaknak higgyünk, hanem figyeljünk azokra a jelekre, melyek megmutatják a másik igazi érzéseit irántunk. Ha nem figyel ránk, nem hallgat meg, elnyom, vagy olyan dolgokra kényszerít, ami nekünk nem jó, nem érezzük a nyugalmat, biztonságot... akkor sajnos tudomásul kell venni, hogy a másik nem képes még minket úgy szeretni, ahogy nekünk jó lenne.

Ilyenkor két dolgot tehetünk. Vagy elfogadjuk és megértjük, hogy Ő csak ennyire képes, vagy tovább megyünk. Mert sohasem lesz jó! Mindig hiányt fogunk érezni, és vége úgyis csak keserűség és boldogtalanság lesz.

A jó párkapcsolatban mindkét fél pontosan azt adja a másiknak, amiben boldog és jól érzi magát. Mindketten élik a saját életüket, nem gátolva egymást a fejlődésben, sőt inkább segítik azt. Nincs vita, mert kommunikálnak. Elfogadják egymást a hibákkal együtt. Mindent kimondanak, de nem bántanak. Nem tiltanak és nem birtokolnak. Nem akarják megfosztani egymást a saját érdeklődésüktől, sőt barátaiktól sem. Tudják, hogy párjuk mit szeret és mit nem. Ha hibáznak, képesek belátni és változtatni rajta.

A jó párkapcsolat érdek nélküli, önmagát az embert szereti, mindenféle elvárások nélkül!

